

Nascut a Barcelona l'any 1935. És llicenciat en dret. Ha dut i duu quatre activitats fonamentals: la de membre de l'equip de direcció d'una important editorial barcelonina, de la qual actualment és editor d'obres de referència; la d'escriptor; la de traductor, i la de sociolingüista. I ha excel·lit en totes quatre.

Com a escriptor és considerat un dels capdavanters del realisme social en poesia. Com a traductor ha traslladat obres de Moravia, Pavese, Calvino, Boccaccio, etc., de l'italià al català, i l'any 1988 va guanyar el Premi Boccaccio per la traducció de *El Decameró*.

Com a sociolingüista, ja l'any 1968, publica una obra que encara avui és útil en un context ben distint: *L'escriptor català i el problema de la llengua*. Dos anys després, el 1970, apareix un altre treball seu, clàssic de la sociolingüística catalana, l'obra *Dues llengües: dues funcions?*, on planteja amb gran realisme i lucidesa la qüestió monolingüisme/bilingüisme i la de la delimitació precisa del concepte *diglòssia* en els Països Catalans.

De la seva consciència clara que qualsevol fenomen lingüístic s'ha de relacionar amb el marc social en què viu —molt més quan es tracta d'analitzar llengües amb poc poder que viuen sotmeses a llengües d'estat—, n'és un brillant exemple el seu llibre *El fet lingüístic com a fet social*, de 1973.

L'any 1980 publica *Aproximació crítica a la sociolingüística catalana* i l'assaig *La normalització lingüística a Catalunya*.

Sobre la controvèrsia entorn de les perspectives del català, ultra moltes intervencions en conferències i taules rodones, i articles a revistes especialitzades o mitjans de divulgació, ha publicat el llibre *L'ús del català: un futur controvertit* (1990).

Va ésser un dels assessors lingüístics de l'enciclopèdia *Gran Larousse català* (11 volums, 1990-1997). Ha estat el director de l'*Enciclopèdia de la llengua catalana*, apareguda el novembre de 2001. És un dels membres fundadors del Grup Català de Sociolingüística, del qual ha estat president. Dirigeix i forma part del consell de redacció de la

revista *Treballs de Sociolingüística*. És cap dels serveis lingüístics de la Corporació de Ràdio i Televisió de Catalunya i membre del Consell Social de la Llengua Catalana de la Generalitat de Catalunya.

Resum del text llegit pel senyor Joan Martí i Castell en el Ple del dia 8 d'abril de 2002

Membres emèrits

SECCIÓ DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

Gabriel Ferraté i Pascual

Catedràtic d'Automàtica de la Universitat Politècnica de Catalunya. Ha estat director de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyers Industrials de Barcelona, director general d'Universitats i de Política Científica i rector de la Universitat Politècnica de Catalunya. Actualment, és rector de la Universitat Oberta de Catalunya, president de Caixa Tarragona i president del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible de Catalunya. És membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona, de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, de l'Acadèmia d'Enginyeria d'Espanya i de l'Acadèmia de Ciències i Arts Europea. És doctor *honoris causa* per la Universitat de Madrid. Ha rebut la Gran Creu d'Alfons X el Savi de l'Ordre de les Palmes Acadèmiques de França, la Medalla Narcís Monturiol al mèrit científic de la Generalitat de Catalunya, la Medalla Konstantin Ciolkovskij de la Federació Cosmonauta de l'antiga URSS, la Medalla Barcelona 1992 de l'Ajuntament de Barcelona i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.